

ת"פ 36944/10 - מדינת ישראל נגד רשות ע

בית משפט השלום בת נתניה

ת"פ 15-10-36944 מדינת ישראל נ' ב ע

בפני	כבוד השופט עמית פרץ
מאישימה	מדינת ישראל
נגד	ע"י תביעות נתניה
נשפט	רשות ע
	ע"י עו"ד רחמים קלילו

ចזר דין

הנאשם הורשע, על פי הודהתו, בעבירות של איומים (3 עבירות),(Claim of 2), תקיפה סתם של בת זוג (2 עבירות), היזק לרכוש בمزיד (3 עבירות), הסגת גבול, התפרצויות למקום מגורים לבצע עבירה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג, ותקיפה סתם. זאת בגין מספר אירועים שיפורטו להלן בהתאם לסדר התרחשות הדברים, ואשר הרקע לכך כלל הינו מערכת יחסים זוגית שניהל הנאשם עם המטלוננט.

האירוע הראשון אירע בחודש יוני 2015, עת במהלך ייכוח בין הנאשם לבין המטלוננט, הוא דחף אותה בחזקה.

האירוע השני אירע בחודש יולי 2015, ותיחילתו בכך שהיא מטלוננט ביקשה להיפרד מהנאשם ושיעזוב את יחידת הדיר בה התגוררו יחדיו במשך תקופה קצרה. לאחר מכן הנאשם חתר חוטי חשמל של מספר חפצים שימושיים של המטלוננט (לרבבות טליזיה ומחשב), וכן קרע למגרים בגדים שלה ופיירם על הרצתה.

האירוע השלישי אירע בחודש ספטמבר 2015, ביום כיפור, ותיחילתו בכך שהיא מטלוננט ביקשה שיחזק את הטלפון הנייד של המטלוננט. בהמשך הגיעו המטלוננט לדירתו של הנאשם ודרשה שיישיב לה את הטלפון. באותו נסיבות, הנאשם נעל את המטלוננט בבית ובכך מנע ממנו לצאת. לאחר מכן חנק אותה, ואחז בחזקה בידיה. עת חנק אותה היא ניסתה להדפו, ואגב כך שרטה אותו בגבו. בהמשך, הוא הכנס אותה בכוון למקלחת בדירה, התיז עליה מים, ולאחר מכן סגר את דלת המקלחת ובכך מנע منها לצאת. באותו נסיבות, אישם עליה שהרג אותה. כתוצאה מעשיו של הנאשם, נגרם למטלוננט שטף דם בכף.

אירוע נוסף אירע בחודש ספטמבר 2015, בסמוך יחסית לאירוע השלישי, ותיחילתו בכך ששבשת לילה, ביחידת הדיר האמורה, המטלוננט הביעה רצונה להיפרד מהנאשם, וביניהם התעורר ייכוח. באותו נסיבות, הנאשם נעל את דלת יחידת הדיר, נטל את המפתח, ובכך מנע מהמטלוננט לצאת. מיד ובסמוך, דחף אותה על המיטה, והיכח אותה.

במהרשך, שבר את מכשיר הטלפון הנייד שלו.

האירוע החמישי אירע בחודש אוקטובר 2015, ותחילתו בכך שהנאשם הגיע ליחידת הדיוור האמורה עת המטלוננט לא הייתה בה, והתפרץ פנימה באמצעות פתיחה דלת הכניסה באמצעות מפתח. מיד ובסמוך הוא התקשר אליה, והוא אמרה לו שיעזוב אותה ויתרחק ממנה. בהמשך עזב את המקום כשהוא לוקח מספר פרטי רכוש של המטלוננט- דרכון, פנקס שיקים, מכשיר מוביל וחוטי חשמל.

האירוע הששי אירע בחודש אוקטובר 2015, כעבור מעט יותר משבוע מאז אירוע החמישי. תחילת הדברים בכך שהנאשם הגיע ליחידת הדיוור האמורה ונשאר לישון ביחד עם המטלוננט. בבוקר למחרת ביקשה המטלוננט ממנו לעזוב את המקום, אך הוא סירב לכך. באותו נסיבות, הוא סגר את החלון, נעל את דלת ייחידת הדיוור, ונטל את המפתח. מיד ובמהמשך ניפצ כוס על הרצפה, השלים חפצים, לרבות לעבר המטלוננט; בין היתר השליך לכיוונה בקבוק מים גדול. בהמשך, נטל סכין מהמטבח ואמר לה "אל תתקרבי אליו, אני אזכיר אותך". מיד ובסמוך היא ביקשה להרגיעו, והודיעה בעבודתה שלא הגיע באותו יום, ונשארה ביחידת הדיוור עם הנאשם עד שלאחר מספר שעות הוא עזב את המקום. בהמשך היום הוא התקשר אליה, והוא ביקשה ממנו לעזוב אותה, והוא אמרה שהוא הפעם האחרון שהם מדברים, ונתקה באירוע השישי. מיד ובסמוך שלח לה הודעה טקסט בה כתוב שהוא מצטער ויאהב אותה לנצח.

האירוע השביעי והאחרון אירע בלילה שלאחר אירוע הששי. תחילת הדברים בכך שהנאשם הגיע לאותה ייחידת דיוור, בעת שהמטלוננט ישנה על ספה, ובמשך מספר דקות התבונן בה כשהוא מחוץ ליחידת הדיוור. לאחר מכן חתר את רשת החלון באמצעות שפכטל, פתח את החלון, ונכנס ליחידת הדיוור. מיד ובסמוך הצמיד את השפכטל אל המטלוננט, שהתעווררה בעיטה. אז אמר לה "באתי לפגוע בך כי אין לי כלום, רק רע עשית לך, ואין לך מה להפסיד יותר, באטי להזיך לך וארשות אלה ואכבר שיחשבו זהה ערבי". המטלוננט המבויהلة ניסתה להרגיע את הנאשם, ניסקה אותו תוך כדי שנטלה את השפכטל מידיו, ואף קיימה איתו יחסי מין. בהמשך, אחרי שהנאשם נרדם, היא ברחה מיחידת הדיוור, והתקשרה למשטרת. בהמשך, נעצר הנאשם.

אמנם מדובר במספר אירועים, אך נכון הרקע המשותף להם דומה כי אכן קבוע להם מתחם אחד.

בקביעת המתחם יש להביא בחשבון תחילת שמדובר בנסיבות שהינם חלק מתופעה רחבה הייקף של אלימות על רקע יחסי זוגיות, כאשר פעמים רבות המעשים הינם קשים לגילוי בזמן אמיתי עקב מייעוט עדים מחד ורתיעה פנימית של קורבן העבירות מאידך, וכן נוצר פתח להמשך האלימות. על כן בכלל שיש מקום לענישה שתՐתיע מבצעים פוטנציאליים של עבירות מסווג זה. יחד עם זאת תופעה זו כוללת קשת רחבה של מעשים אפשריים, ויש להתאים את הענישה לנסיבות של כל צבר מעשים. בד בבד, כבר אירועים שבפניו כולל מספר מאפיינים לחומרא יחסית למקרים רבים אחרים במסגרת תופעה זו, כפי שיפורט להלן.

ראשית, ריבוי יחסי של אירועים. בניגוד לтиקים רבים בעבירות אלו הבאים בפני בית משפט השלום, עת מדובר במקרה אחד או במקרים ספורים, כאן עוסקין ללא פחות משבעה אירועים. בנוסף, אירועים נפרשו על פרקי זמן

מצומצם יחסית של ארבע חודשים, משמע קיימת אינטנסיביות מסוימת. יתר על כן, ככל שהלך הזמן תדיירות האירועים גברת משמעותית, וניכרת אף מוגמה של הסלמה בהם מבחינת האיום שהיווה הנאשם כלפי המתלוננת.

דומה כי לא בכספי האירועים הללו והפכו תדיירים יותר ומאיימים יותר. המתלוננת הביעה פעמי אחר פעמי את רצונה בסיום הקשר הזוגי שלה עם הנאשם, אך זה מיאן להכיר בכך, וכפה עצמו במלל ובמעש על המתלוננת, תוך שלא משאיר לה פתח מילוט ואף לבסוף מחזיק בסמוך אליה כלים חדים. המתלוננת פעלה להרגיעו, בכספי למונע גלישה של הנאשם מאיזומים ותקיפות ברמת חומרה נמוכה יחסית, למשי תקיפה חמורים יותר, ולאחר שהצלחה בכך, נמלטה ממנו, עד שלבסוף הזעקה משטרתה. רק בשל אותה התערבות משטרתית, שהתבטאה במעצר הנאשם, נקטעו מעשיו כלפיה.

אמנם, בבחן הנזקים הפיזיים, הנאשם לא פגע פגעה ממשמעותית במתלוננת. אולם מי ישרנו מה היה מתתרחש אילולא פועלותיה לעיל אשר לבסוף הביאו לאלימות נוכח עירוב המשטרת. יתר על כן, מפרט מעשיו של הנאשם ברגע שהוא פגע פגעה של ממש בנפשה של המתלוננת, ولو בזמן אותה מערכת זוגית ובסמוך לאחריה, שכן במעשי הישראל עלייה, פשוטו כמשמעו, אוירה של טרור. זאת באופן שבאופן מקום, לרבות במקום מגורייה, ובאופן עת, לרבות בשעות השינה, לא יכול להרגיש בטוחה מפניו. זאת לצד פגעה בחפצים שונים, חלקם בשווי לא מועט, של המתלוננת.

מעבר לכך, מהתסוקיר האחרון עולה כי אותה פגעה נפשית מסתברת לא הייתה זמנית, ואף קרובה לעת הנוכחית, מספר שנים לאחר האירועים, ולמרות טיפול שעבירה, נותרו צלקות בנפשה של המתלוננת. יודגש כי הדברים באו מפה דווקא לגבי עמדה שמביאה רצון להתמקד בשיקום הנאשם ובפיצוייה על הפגיעה ברוכשה, ולא בהחמרה בעונשו, דבר המצביע על מהימנותם, מה גם שהינים הגיוניים לאור מסכת התעללות הנמשכת שחוותה מצדיו.

בנוסף, יש להביא בחשבון בקביעת המתחם כשייקול לחומרה גם את העובדה שהנאשם עשה באותו ימים שימוש תדייר בחומרים משני סוגה, לרבות סמים קלים.

בשים לב לכל האמור, ולאחר שבחנתי את ההחלטה שהגינו הצדדים הצדדים, ותק השווה של צבר המעשים שבפני באופן יחסית לצברי מעשים אחרים בתיקים של אלימות על רקע מערכת זוגית, לרבות במקרים אחרים שלגביהם לא הוגשה פסיקה על ידי הצדדים, סבורני כי יש מקום לקבוע מתחם ענישה של מאסר בפועל של בין 18 ל-36 חודשים, לצד מאסר מוותנה, ופיצוי המתלוננת.

לאחר קביעת המתחם, יש להביא בחשבון שמדובר בנאשם שהודה במיחס לו, דבר מהוועה נטילת אחריות, חיסכון בזמן בית המשפט, וחיסכון מהעדת המתלוננת על כל הקשיים הנפשיים שהדבר היה גורם לה עקב הצורך לשזרור לפרטים את התקופה הקשה שעבירה.

בנוסף, אין לחובת הנאשם כל עבר פלילי. הדברים לא מתייחסים רק לתקופה שטרם מעשי העבירות, אלא גם לתקופה של שלוש שנים שחלה מאז ביצוען.

עוד ייאמר שמדוברبني שביצע את העבירות בגין צער יחסית, כעשרים שנים. עובדה זו, בשילוב העדר כל עבר פלילי ממופרט לעיל, מצריכה לבחון בכבוד ראש את השיקול השיקומי. לעניין זה ייאמר כי הנאשם הופנה פעמים רבות יחסית לשירות המבחן, כדי לבחון שיקול זה. אמנם, קיים לארך זמן שיפור של הנאשם במספר היבטים אשר היו ברקע העבירות ואי טיפול בהם היה מלמד על סיכון להמשך התורחות עבירות. המדבר בגלישה לאלימות במצב דחק על רקע הפרעת אישיות גבולה, צריכת חומרים משני תודעה, העדר יציבות תעסוקתית, והעדר מסגרת משפחתית תומכת. השיפור באפקטים אלה הושג לאחר הליכים טיפולים שעבר הנאשם כמו גם חיזוק מעגלי תמייה, לרבות קשר זוגי חדש בו הנאשם תורם ונתרם. עם זאת, ניכרת אי יציבות אגב שיפור זה, ואף שירות המבחן וגורם טיפול ותמייה ישירים יותר מכיריים בכך שיש עוד לא מעט לעשות, תוך הבעת תקווה למוגמת השיפור המשך.

בכל הכבוד, במצב זה, אין עסוקין بما שnitן לומר עליו שכבר השתקם, או שקרוב מאד להשלמת השיקום, אלא بما שיש סיכוי של ממש שישתקם, וגם זאת לאחר פעולות עתידיות לא מעטות שעוד יש לבצע. מעבר לכך, שיקום, אף אם היה רלבנטי באופן מלא לנימא, אינו חזות הכל, בוודאי בצד אחד מעשיו של הנאשם שבנסיבות שפורטו הינו חמוץ למדי יחסית לעבירות אלימות על רקע זוגיות בbatis משפט השלום. הדבר מקבל ביטוי של ממש בסעיף 40(ב) לחוק העונשין, על פיו רק במקרים מיוחדות יוצאות דופן יש מקום לסתות לקולא מתחם הענישה משיקולי שיקום, כאשר מדובר במקרה שבו העבירה ומידת אשמת הנאשם הם בעלי חומרה יתרה.

סבירתי כי נסיבות מיוחדות יוצאות דופן שכאללה מתקיימות בענייננו, למטרות שהשיקום כאמור אינו מירבי. זאת מחייבת העובדה שעל אף אי היציבות בשיקום, והואイトו חוק מסיום, בכל זאת יש כאמור מגמת שיפור, כאשר לצד זאת מעשי העבירניים של הנאשם נותרו תחומים בפרק זמן של מספר חודשים בגין עשרים, למטרות שחילפו כבר שלוש שנים. יתר על כן, הבהיר הפלילי הנוכחי, שהאפקט המיידי שלו היה מספר שבועות של מעצר של ממש, ובמהמשך כשלושה חודשים של מעצר בית עם שילוב בטיפול, ורק לאחר מכן מעצר בית חלקו עם יציאה לעבודה, הביא להפנתה הנימא את דבר פרידתו מהמתלוננת, כך שלא נעשו מכך כל ניסיונות לחזור עימה, אף שלא על דרך ביצוע עבירות. אף עמדתה האצילה של המתלוננת, שלמטרת הנזק הנפשי שהנימא גרם לה לארך זמן, מביעה עניין במתן דגש על שיקומו, רואיה להיליך בחשבון בהקשר הנוכחי.

עם זאת, הדברים אמרים בדבר האפשרות העקרונית בכל זאת לסתות לקולא מתחם משיקולי שיקום על אף העדר שיקום מירבי ולמטרת צבר המעשים. אין בכך בכך להביא לקביעה שליפוי השיקול השיקומי מיותר את הצורך במאסר בפועל, ואף אין בשיקול השיקומי בכך להביא למאסר בפועל שהינו קל משמעותית לעומת הרף התחthon של המתחם. בכך לשומר על היבט הרתעתי מסוים, לא רק לנימא, אלא בעיקר בהקשר של הרתעת הרבים, יש מקום שצבר מעשי עדין יביא לכלייתו מאחוריו סוגר ובריח, ולתקופה קצרה בכספי מהרף התחthon של המתחם.

נוכח מסקנה זו, אין צורך להזכיר מילים מדוע אין מקום אפילו לשקל או הרשות במקרה שבפני, כפי שמקבשת ההגנה בתמיכת שירות המבחן.

לצד האמור יש מקום להטיל על הנאשם מאסר מותנה, אשר יפותץ באופן הולם את סוג עבירותיו ויתיחס אף לעבירות רלבנטיות נוספות. לגבי פיצוי לממתלוננת, הרי לאור בקשהה, זה יתיחס רק לנזק הרכושי המצתבר שגרם לה, וזאת על

פי אומדן כללי בהתאם לתיאור פרטי הרכוש ונזקיהם.

סוף דבר אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל של 12 חודשים, בגין ימי מעצר קודמים בתאריכים 15/10/15 עד 12/11/15.
- ב. מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים מיום השמעת גזר הדין, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה אלימות מסווג פשע.
- ג. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים מיום השמעת גזר הדין, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה אלימות מסווג עוון, או עבירה של קליטת שוא או עבירה של החזקת סכין או עבירה שעונייה התפרצויות.
- ד. מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים מיום השמעת גזר דין, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של הסגת גבול או עבירה של הייזק לרכוש בمزיד.
- ה. פיצויים למטלונת ע"ת/2, בסך של 3,000 ₪, זאת ב-6 תשלוםimos חודשים, שווים ורצופים, החל מיום 15/10 ובסך 15 לכל חודש עוקב. לא ישולם תשלום אחד במועדו - תעמוד כל היתרה לפרעון מיד'. הפיצויים ישולמו לקופה בית המשפט, כאשר המזכירות תעבירם למטלונת באמצעות טופס עם פרטיה שתעביר התביעה למזכירות תוך שבוע מיום השמעת גזר הדין.

ניתן צו להשמדת המוצגים - סכין וערכת אונס.

זכות ערעור לבית-המשפט המחויז בלבד בתחום 45 יום ממועד השמעת גזר הדין.

ניתן בלשכה, 06 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים. גזר דין יושמע במעמד הצדדים במועד שנקבע מראש.